

ske Forretningsmænd at starte et saadant Fiskeri, og naar disse Havne foreslaas anlagt, er det da netop ogsaa, fordi de passer til vore Forhold og til den Maade, hvorpaa vi er vante til at fiske og sandsynligvis vil fiske i en lang Aarrække. Men der er Forskel paa Forholdene, som de vil blive efter Vedtagelsen af dette Lovforslag, og som de er nu, da man kun kan fiske med Baade. Hvis Lovforslaget vedtages, kan man fiske med Kuttere, og det er derved, der viser sig en Mulighed for at faa noget Udbytte af dette Fiskeri.

Det ærede Medlem udtalte, at den Tanke, der laa bagved at bygge Havnen ved Hanstholm, var, at den skulde være en Trafikhavn. Det fremgaar aldeles ikke af Kommissionsbetænkningen saa lidt som af nogen Udtalelse her i Rigsdagen, og jeg ved derfor ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Betragtning. Det synes, som om han alene begrundet den ved, at Hansthølm's Havn foreslaas bygget væsentlig større og kostbarere end Hirtshals Havn, men Kommissionen gør udtrykkeligt opmærksom paa, at Naturforholdene er ikke saa lidt forskellige ved Hirtshals og Hanstholm, Broddet er større ved Hanstholm; derfor kan man ikke bygge en lille Havn der, og selv om man byggede Havnen lige saa lille paa dette Sted, vilde der, som den sidste ærede Taler (Gunnar Fog-Petersen) sagde, være Sandsynlighed for, at den ikke kunde bygges for samme Pris som ved Hirtshals. Det er de forskellige Naturforhold, der bevirker, at Havnen maa være større ved Hanstholm. Som Fiskerihavn vilde den, selv om den fik et mindre Areal, utvivlsomt være stor nok for en Aarrække, men som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) gjorde opmærksom paa, betaler det sig neppe at bygge Havnene saa smaa, hvad det ærede Medlem viste ved et kendt Eksempel.

For øvrigt skal jeg minde om, at da vi havde, jeg kan næsten sige: den store Debat i dette Ting om Vestkysthavnene, blev det fra mange Sider sagt: Ja, kunde vi bare bygge Havnene forsvarligt for det Beløb, som vi private Forslagsstillere den Gang nævnede, saa var der slet ikke noget at betænke sig paa, for Sagen havde national Betydning! Nu er Kommissionen

kommet til det Resultat, at man, bortset fra, at der maa tages noget Hensyn til Prisstigningen, kan bygge Havnene for dette Beløb, men saa kommer man her og taler om, at det er for stort et Beløb, og det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) henviste bl. a. til vor vanskelige finansielle Stilling. Men som der ogsaa blev gjort opmærksom paa: Skal vi i det hele taget kunne klare os efter Krigen, synes det højst nærliggende at søge at udnytte de Udviklingsmuligheder, der digger lige for os, bl. a. at faa en større Del af Fiskeriet i Vesterhavet. Skal vi beskæftige Befolkningsoverskuddet, og skal Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke antage alt for faretruende et Omfang, mener jeg, at disse Anlæg, naar de bliver taget i Brug, netop vil blive en væsentlig Støtte for vor Nation i Fremtiden. Man ser ogsaa, hvorledes selv de krigsførende Nationer ikke forsømmer den Slags Opgaver, men tværtimod søger at styrke og ruste sig til at tage Kampen op økonomisk, naar Krigen er forbi, selv om det i Øjeblikket er forbundet med økonomiske Ofre. Det ærede Medlem fra Storehedinge udtalte, at Priserne i 1915 ikke kunde være gældende nu, men at de vilde blive overskredet. Det vil de sandsynligvis, men hvor meget kan ingen sige. Jeg skal gøre opmærksom paa, at de store Jernbanelovforslag er baserede paa de i 1914 gældende Priser; her bygger man paa Priserne fra 1915, der allerede var betydelig højere, og som derfor sandsynligvis vil være mere holdbare.

Jeg kan godt give det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) Ret i, at vi ikke længere kan kalde disse Havneforslag for Eksperimenter, efter at Kommissionsbetænkningen er fremkommet. Naar man har set de nuværende Moleanlæg staa Aar efter Aar i Vesterhavet uden at kræve større Vedligeholdelse — og de er af ganske samme Konstruktion som de her foreslaaede Havneanlæg —, har man derigennem opnaaet en sikker Garanti for, at hvad der her foreslaas, ikke er Eksperimenter. Og vil vi have et ordentligt Udbytte af Fiskeriet i Vesterhavet, maa vi have flere Havne ud til Havet. Jeg kunde have Lyst til at nævne, at i 1915 blev der til Esbjerg fisket for 3,950,000 Kr., altsaa lige ved 4 Mill. Kr. — for øvrigt kan